

- pic *m*; || *H. nat.* le crotal; || малка —, le vipereau.
- Усорлица**, *sf.* oiseau, l'épervier *m*.
- Успене** (*Прѣсв. Богородицы*, 15 авг.), *sn.* l'assoption *f*, dormition *f*.
- Успивателень**, *adj.* assoupissant.
- Успокоивамъ**, *va.* tranquilliser, calmer, apaiser, rassurer, ramener, remettre; 1. *fig.* rasseoir, dériquer; 2. *-ca, vr.* se tranquilliser, se calmer, se rassurer; 3. *fig.* se rasseoir.
- Успокоиване** и **-коене**, *sn.* l'apaisement *m*; || (*на свѣсть-та*), l'aquit *m*.
- Успокойливъ** и **-контелень**, *adj.* tranquillisant.
- Успокойнъ**, *adj.* rassis.
- Успокоителень**, *adj.* rassurant.
- Усърдје** (*съ все сърдце*), *sn.* l'affection *f*.
- Уста**, *sf. pl.* la bouche; 1. *fig.* la langue; 2. *pop.* la gueule; 3. (*на оржжје*), l'embouchure *f*; 4. едни пълны —, une gueulée; 5. развалени —, *fig.* mauvaise ou méchante langue; 6. възпалене иззѣтрѣ въ -та, *Méd.* la stomatite; 7. запушвамъ —, *va.* rabattre ou gabaissier le saquet; || *fig.* museler, river le clou; 8. поставямъ въ — си тѣбило, *va.* emboucher; 9. прѣдната часть на —, *Anat.* l'avant-bouche *f*; 10. счупвамъ -та на сѣдина, *va.* égueuler; 11. широко отваряне —, le rictus; 12. турямъ въ устѣ на конь, *va.* emboucher; 13. изъ устѣ въ устѣ (*по прѣдане*), par ricochet.
- Устарѣль**, *adj.* vieux ou vieil, âge, avancé en âge, dans un âge avancé, suranné, invalide; || *fig.* fossile.
- войскаръ, *sm. fam.* en soudard et -dart.
- и дръть човѣкъ, *sm. fig.* une patraque.
- Устаривамъ**, *vn.* vieillir, déchoir; || *fig.* blanchir; || който -рива, vieillissant, *adj.*
- Устариване**, *sn.* le vieillissement.
- Устать**, *adj. m.* un raisonneur; 1. *fam. s.* régeureur, paraphraseur, euse; 2. *pop.* égueulé, ée; 3. (*сжмъ*), *vn.* ne pas avoir la pépie; || (*въ говоренето*), être mal embouché.
- човѣкъ, *sm.* un 'harangueur.
- Усте**, *sn.* l'orifice *m*, gorge, gueule *f*; 1. (*излазъ на бабекъ-тъ*), *Anat.* le pylore; || което ся относя до — въ коремъ-тъ, *Anat.* pylorique, *adj*; 2. (*на рѣвка*), la bouche, embouchure *f*; 3. има —, *v. imp.* il s'embouche dans.
- Устната часть** (*на тонъ*), *sf.* la volée.
- Устни**, *adj. Anat.* buccal.
- Устно**, *adv.* de vive voix *f*.
- вдълбнато тръкалце, *sn.* l'embouchure *f*
- Устояваса**, *v. imp.* il cuvet.
- Устрашавамъ**, *va.* éprouvanter, effrayer, imposer, rebuter. [minatoire.
- Устрашителень**, *adj.* effrayant; || *Jur. com.*
- Устроене**, *sn.* la disposition; || *fig.* le tissu.
- Устройство**, *sn.* la conformation, économie *f*; || *fig.* l'édifice *f*.
- Устрѣли**, *v. imp.* (*воуезъ Порази*).
- Устрѣлна страна**, *sf. Mar.* le lof.
- Устрѣль** [бывамъ на —, *vn.* être au lof.
- Устѣпамъ**, *va.* se laisser aller, octroyer.
- Устѣпка**, *sf.* la concession, octroi *m*.
- Усвършенствувамъ**, *va.* perfectionner; || *-ca, vr.* se —.
- Усвършенствуване**, *sn.* le perfectionnement; || способностъ за —, la perfectibilité; || способенъ за —, perfectible, *adj.*
- Усыновене**, *sn.* l'adoption *f*.
- Усыновень**, *adj.* adoptif.
- Усѣчене** (*край рѣчь-та*), *sn.* l'apocope *f*.
- Усѣченъ**, *adj.* tronqué; || *Gram.* apocopé.
- Утаеваса** (*за теѣливостъ*), *v. imp.* il se repose; || оставямъ да са утае, *va.* laisser reposer.
- Утаень** (*за вино*), *adj.* reposé.
- Уталагамъ** (*утоледисвамъ т.*), *va.* repasser; || (*праны дръбъ*), calandrer.
- Уталагане**, *sn.* le repassage.
- Уталагалка** (*ютия т.*), *sf.* fer à repasser.
- Уталагачка** (*на прѣбиркы*), *sf.* une repasseuse.
- Уталагачъ**, *sm.* un calandreur.
- Уталожвамса**, *vr.* se calmer, se rassurer.
- Уталожаване** [цѣръ за — болезъ, *Méd.* sédatif.
- Уталоженъ**, *adj.* reposé. [préante.
- Уталожителень прахъ**, *sm. Méd.* la tem- — цѣръ, *sm. adj. s.* calmant.
- Утвърдене**, *sn.* la confirmation, assertion *f*, raffermissement *m*, solidification *f*; || *fig.* la consolidation; || (*веркъ*), *Fortif.* l'ouvrage *m*.
- Утвърдено мѣсто**, *sn.* la bicoque.
- Утвърденъ** (*за градъ*), *adj.* forte, la forteresse, fortification *f*; || (*съ доказателства*), raisonné.
- градъ, *sm.* place forte *f*.
- Утвърдени каймета**, *sn. pl. Com.* consolidés *m*.
- Утвърдителень** и **Потвър-**, *adj.* confirmatif, consolidatif, assertif.
- Утвърдявамъ**, *va.* fortifier, enforcer, assurer, confirmer, affermir, raffermir, consolider, garantir, fixer, établir; 1. *fig.* poser, cimenter; 2. (*съ клетва*), assermenter; 3. *-ca, vr.* se fortifier, s'affermir, se raffermir, s'autoriser; 4. *fam.* s'ancrer ou mouiller.
- Утихене** (*за вѣтъръ-тъ*), *sn. Mar.* l'embellie *f*.
- Утихнса** (*за вѣтъръ-тъ*), *v. imp. Mar.* il calmit.
- Утишавамъ**, *va.* tranquilliser, calmer, radoucir; 1. *fig.* ralentir, assoupir; 2. *-ca, vr.* s'apaiser, se radoucir; 3. утихнса, *v. imp.* il s'adoucit. [ment *m*.
- Утишене**, *sn.* l'apaisement *m*, radoucissement *m*.
- Утлегаръ**, *sm. Mar.* le bout-lof.
- Утолително срѣдство**, *sn.* le lénitif.